

Î N C H E I E R E

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă
Judecătorii Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului de către Tatiana Șadrina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr. 19 împotriva lui Iuri Poleacov și Tatianeii Șadrina, intervenient accesoriu Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Tatiana Șadrina și modificată hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 10 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 01 octombrie 2013, ÎMGFL nr. 19 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iuri Poleacov și Tatianeii Șadrina, intervenient accesoriu SA „Termocom” în procedura planului, în prezent SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 19 pe numele pârâților, SA „Termocom” în procedura planului a livrat energie termică.

Menționează că, odată cu deschiderea contului personal, pârâții au acceptat prestarea serviciilor de către reclamantă, fapt ce se confirmă prin achitarea bonurilor de plată.

Susține că, pârâții nu au contestat bonurile de plată pentru serviciile prestate, fapt ce indică la acordul tacit la calitatea serviciilor prestate.

Afirmă că, pârâții nu au achitat serviciile prestate, iar datoria formată la data de 01 august 2013 constituie suma de 24606,33 lei, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Relevă că, conform pct. pct. 10, 17 și 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, locatarii sînt obligați să achite la timp plata pentru serviciile locativ-comunale, inclusiv pentru consumul de energie termică.

Solicită încasarea de la pârâți în mod solidar a datoriei pentru energia termică consumată în sumă de 24606,33 lei, a cheltuielilor de judecată și a taxei de stat în sumă de 738,19 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 10 noiembrie 2015 acțiunea a fost admisă și au fost încasate în mod solidar de la Tatiana Șadrina și Iuri Poleacov în beneficiul ÎMGFL nr. 19 datoria pentru energia termică consumată în perioada de pînă la data de 01 august 2013 în sumă de 24606,33 lei și taxa de stat în sumă de 738,19 lei.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin aplicarea prevederilor art.art.56, 58-60 din Codul cu privire la locuințe, ale Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 ianuarie 2002, ale art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002 și ale art.art.277, 572 și 586 din Codul civil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 a fost admisă cererea privind scutirea de plata taxei de stat și scutită Tatiana Șadrina de plata taxei de stat pentru depunerea cererii de apel. A fost admis apelul declarat de către Tatiana Șadrina și modificată hotărârea primei instanțe prin micșorarea sumei încasate de la Tatiana Șadrina și Iuri Poleacov în beneficiul ÎMGFL nr. 19 de la 24606,33 lei pînă la 18731,33 lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 09 ianuarie 2007 a fost încasată de la Iuri Poleacov în beneficiul ÎMGFL nr. 19 datoria pentru serviciile comunale acumulată în perioada ianuarie 2004-ianuarie 2007 în sumă de 5875 lei, iar încasarea repetată a acestei sumei ar constitui o îmbogățire fără justă cauză.

La data de 19 aprilie 2016, Tatiana Șadrina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel, la examinarea pricinii, nu a apreciat pe deplin probele prezentate și a încălcat normele de drept material și procedural.

Menționează că, anterior, intimata ÎMGFL nr. 19 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iuri Poleacov cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale acumulată pînă la data de 01 mai 2006 în sumă de 15906,45 lei, iar prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 09 ianuarie 2007 a fost încasată de la Iuri Poleacov în beneficiul ÎMGFL nr. 19 datoria în sumă de 5875 lei, însă în privința datoriei în sumă de 10031,45 lei, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Susține că, instanța de apel, încasând suma de 10031,45 lei, nu a argumentat în baza cărui temei legal a ajuns la o astfel de concluzie.

Afirmă că, cererea de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei în sumă de 24606,33 lei a fost depusă la data de 01 octombrie 2013, astfel, conform

art. art. 267 alin. (1) și 272 alin. (2) din Codul civil, urma a fi impusă spre încasare datoria formată pe parcursul a 3 ani, începând cu data de 01 octombrie 2010.

Relevă că, instanța de apel neîntemeiat a concluzionat că, ea a săvârșit acțiuni, din care rezultă că, recunoaște datoria, prin achitarea parțială a acesteia pe parcursul tuturor anilor, deoarece acest fapt nu se confirmă prin careva probe și contravine circumstanțelor de fapt, care au fost constatate și confirmate prin probe.

Mai relevă că, ea a prezentat probe, care confirmă netemeinicia pretențiilor înaintate de către intimată, însă instanța de apel le-a ignorat.

Consideră că, Iuri Poleacov neîntemeiat a fost atras în calitate de copârât pe cauza dată, deoarece conform contractului de donație din 28 ianuarie 2015, acesta a donat cota sa parte din imobil Olesei Poleacova și, prin urmare, nu mai locuiește în acest imobil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurenta a luat cunoștință de decizia instanței de apel la data de 16 martie 2016 (f. d. 106, verso), iar cererea de recurs a fost depusă de către aceasta la data de 19 aprilie 2016 (f. d. 116).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi

putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Tatiana Șadrina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Tatiana Șadrina, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Tatianeii Șadrina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Tatianeii Șadrina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic